

Ἐμπῆκα εἰς τὸ σπῆτι, ἔσφιξα τὴν ψυχὴν μου καὶ δὲν εἰμπορῶ ἀκόμη νὰ συνέλθω ἀπὸ τὴν φρίκην. Ἡ αὐλὴ τοῦ σπητιοῦ ἦτο πλημμυρισμένη ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν σφαγέντων. Καὶ μέσα στὴ πλημμυρὰ ἐκεῖνη κατέκειντο τὰ πτώματα ὀκτῶ θυμάτων. Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, ἀπετέλουν μίαν μάζαν μέσα εἰς τὴν θεοσοκότειν αὐλῆ, ποῦ ἐφωτιζετο ἀμυδρὰ ἀπὸ μικρὸν φεγγίτην.

Ἡ Βουλγαρίδες ἅμα μ' εἶδαν, ἤρχισαν νὰ ετοιμάζονται: ἀναψαν λαμπάδες, ἔκαυσαν μοσχολίβανο καὶ ἤρχισαν νὰ μοιρολογοῦν καὶ νὰ θρηνηδοῦνε γοερά. Ἄλλες συγγενεῖς τῶν σφαγέντων ἐτραβοῦσαν τὰ μαλλιά των, ἀλλόφρονες διὰ τὴν μεγάλην, τὴν ἀγρίαν συμφορὰν.

Δὲν ἐνοοῦσα τὴν γλῶσσαν τῶν θρηνην καὶ τῶν μοιρολογίων των. Ἄλλὰ τὸ θέαμα ἦτο τόσο βαθεῖα συγκινητικόν, ὥστε δὲν εἰμπόρεσε νὰ μείνῃ ἀδακρυτος κανεὶς. Στὴν ἀγκαλιὰ μιᾶς γυναίκας ἦτο ῥιχμένο τὸ παιδάκι τῆς σφαγμένου. Παιδί καὶ μάννα σιμὰ σιμὰ στὸ τραγικὸ μαρτύριο. Ἐκεῖνη ἔφερε τὴν φρίκην εἰς τὸ πρόσωπο ζωγραφισμένην, ἀλλὰ τὸ παιδάκι τὸ κακόμοιρο, ἕνα ἀγοράκι δώδεκα χρονῶν, ἔκειτο σὰν ἀγγελοῦδι, μὲ τὰ χεράκια του συμμαζεμένα, σὰν νὰ ἴδω τὴν ζεσταθῆ κοντὰ στὴν ἄμοιρον μαννοῦλὰ του. Εἰς τὸ προσωπάκι του, ὥραϊο προσωπάκι ἐπλανᾶτο μαζὺ μὲ τὸ φωτοστέφανο τῆς ἀθωότητος καὶ ἕνα δυνατὸ παράπονο, ὅτι τὸ ἔσφαξαν ἄδικα τὸ κακόμοιρο ἔτσι τόσο μικρό. Τὰ πρόσωπα τῶν ἄλλων δὲν εἰμπόρεσα νὰ ἴ ἀντικρύσω καλά, γιὰ νὰ ἴδω τὴν ψυχολογίαν των. Μιὰ γρηοῦλα ἐννενητὰ χρόνων ἔκειτο πλαγιαστά, κοκκαλιασμένη, χωρὶς ψυχολογία, μελανιασμένη σὰν τὴ μούμια Ῥαμοῆ τοῦ Β' τοῦ Μουσείου τοῦ Καίρου. Στὸ πλάγι τῆς καθισμένου θρηνηλογοῦσε βουβὰ ὁ δύστυχος ὁ γέρος τῆς, μὲ κάτασπερο κεφάλι, σὰν χιονισμένον κορφοβοῦνι. Ἐσήκωσε τὰ κόκκινα, τὰ βουρκαμένα μάτια του ὁ γέρος, μὲ εἶδε, καὶ πάλιν ἔσκυψε βουβὰ κοντὰ εἰς τὸ κουφάρι τῆς σκοτωμένης του γρηοῦλας. Ἐμπρὸς σὲ τέτοιο φρικιαστικὸ θέαμα θυμῆθηκα τὴν προστασία πρὸς τὰ γυναικόπαιδα τῶν Τούρκων εἰς τὰ στενὰ τῆς Μπάνιττας καὶ ἐσυλλογίσθηκα μήπως εἶναι ἐγκλημα ὁ οἶκος πρὸς τὸν τύραννον...

(Καίρον)

Δ. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ

???

Ὁ Στόνος ὁ Πατέρας μου ἔ ἡ Οἰμωγὴ ὡς Μητέρα
Μ' ἐστείλαν' ἐδῶ πέρα
Στὸν κόσμον: **Νὰ θρηνηῶ.**

Κε' ἀντὶ ἐγῆς μου εἶπανε στὸν δρόμο μου τὸν πλάνο:
Ποτέ μου νὰ μὴ φθάνω
Σὲ τελικὸ σκοπὸ.

Μ. Ρφ

